HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כותבין שטר למוכר חף על פי שאין כו' דאינו חוב אלא למוכר ויכין שהוא רוצה (ד) יכתוב לו: **כיון שהחזיק זה בקרקע זו**. מסקנא דמילתא דרב הונא היא אם קדם מוכר וכתב לו את השטר ואח"כ מכר לזה את השדה כיון שהחזיק הלוקח בשדה נקנה לו השטר בכל מקום (ה) דאין אדם יכול לעכבו דלדעת כן מכר לו את השדה שיזכה הלוקח בשטר הנכתב לו לשמו וכשהחזיק בשדה נקנה לו השטר כדאמרן ו נכסים שאין להן תחריות כו' מלמת שטר מיקרי נכסים שאין להן תחריות: **דתנן**. במסכת קדושין בפ"ד (משנה ז) המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה הראויה לגבי מזבח זכרים ונקבות רבי אליעזר אומר זכריה ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ז עופות איקרי נכסי דתנן ז"המקדיש נכסיו והיו בהן דברים הראויין לגבי מזבח יינות שמנים ועופות ח"תפלין איקרי נכסי דתנן ז"המקדיש נכסיו י"מעלין לו תפלין איבעיא להו ספר תורה מאי: (ט) כיון דלא מזדבן י"דאסור לזבוניה לאו נכסי הוא או דלמא יא)כיון דמזדבן ח"ללמוד תורה ולישא אשה נכסי הוא יב"תיקו (סימן זוטרא אימיה דעמרם מתרתי אחוותא רב טובי ורב דימי ורב יוסף) אימיה דרב זוטרא בר טוביא (ג) כתבינהו לנכסה לרב זוטרא בר טוביא דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אביי אמר משום אנסובי והא אינסיבא אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע יג)משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליתא אפילו למאן דאמר מברחת קני הני מילי היכא דלא גליא דעתה יאבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיגרשה יז)אימיה דרמי בר חמא יח)באורתא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא יט)בצפרא כתבתינהו לרב עוקבא בר חמא אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת אוקמיה בנכסי אזל רב עוקבא בר חמא קמיה דרב נחמן אוקמיה בנכסי אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן אמר ליה מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא אי משום דהדרא בה והא שכיבא אמר ליה הכי אמר שמואל כ"כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אימור דאמר שמואל לעצמו לאחר מי אמר אמר ליה בפירוש אמר שמואל ל"בין לעצמו בין לאחר אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטראי כי קא שכבא אמרה ליהוי לעמרם ברי אתו אחוה לקמיה דרב נחמן אמרו ליה כ"והא לא משך אמר להו כ"בדברי שכיב מרע כתבוהו וכמסורין דמו אחתיה דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה אמר לה השתא אמרי מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבתינהו ניהליה אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה הכי אמר שמואל כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אחתיה דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא כל אימת דהות חלשא הות מקניא ליה ניהליה

כי

ו) כותבין שטר למוכר ואע"פ שאין לוקח עמו כיון שהחזיק זה בקרקע נקנה שטר כל מקום שהוא וזו היא ששנינו נכסים שאין להן אחריות נקנין עם הנכסים שיש להן אחריות בכסף ובשטר ובחזקה א)בהמה איקרי נכסי דתנן ב)המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח זכרים ג) עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ג)עופות איקרי נכסי דתנן ד)המקדיש נכסיו והיו בהן דברים הראויין לגבי מזבח יינות שמנים ועופות ה)תפלין איקרי נכסי דתנן ד)המקדיש נכסיו ו)מעלין לו תפלין איבעיא להו ספר תורה מאי: (ט) כיון דלא מזדבן ז)דאסור לזבוניה לאו נכסי הוא או דלמא ח)כיון דמזדבן ט)ללמוד תורה ולישא אשה נכסי הוא י)תיקו (סימן זוטרא אימיה דעמרם מתרתי אחוותא רב טובי ורב דימי ורב יוסף) אימיה דרב זוטרא בר טוביא (ג) כתבינהו לנכסה לרב זביד אינסיבא דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אביי אמר משום אנסובי והא אינסיבא אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע יא)משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליתא אפילו למאן דאמר מברחת קני הני מילי היכא דלא גליא דעתה יב)אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיגרשה יג)אימיה דרמי בר חמא יד)באורתא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא טו)בצפרא כתבתינהו לרב עוקבא בר חמא אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת אוקמיה בנכסי אזל רב עוקבא בר חמא קמיה דרב נחמן אוקמיה בנכסי אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן אמר ליה מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא אי משום דהדרא בה והא שכיבא אמר ליה הכי אמר שמואל כ"כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אימור דאמר שמואל לעצמו לאחר מי אמר אמר ליה בפירוש אמר שמואל ל"בין לעצמו בין לאחר אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטראי כי קא שכבא אמרה ליהוי לעמרם ברי אתו אחוה לקמיה דרב נחמן אמרו ליה כ"והא לא משך אמר להו כ"בדברי שכיב מרע כתבוהו וכמסורין דמו אחתיה דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה אמר לה השתא אמרי מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבתינהו ניהליה אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה הכי אמר שמואל כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אחתיה דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא כל אימת דהות חלשא הות מקניא ליה ניהליה

איבעיא להו **ספר תורה מאי**. ופשיטא דמילתא דרב הונא היא ומאי איבעיא להו: **ספר תורה** מאי. מ"ר: **אפילו למאן דאמר מברחת קנה כו'**. לירן לומר דמיירי במקנא נכסיו דאי נכסי פסיעה ללא קנה כדמוכח בפרק המקדש שנפלו (כתובות דף עט.) **ללא פליגי** אלא במקנא נכסיו לאבל דנכסי לא פליגי: **גליא דעתה דמשום אינסובי הוא והא אינסיבא ואיתגרשה**. וכן גורס ר"ח ואינו נראה לר"י דהא משמע דהוי מיגרשה ואבל אם היתה מתה בעלה קנה ואילו בפ' המקדש שנפלו (שם ע"ב) משמע דאפי' כשהיתה מתה בעלה לא קנינהו (ו) לוקח דפריך התם וכי מתחר ללא קנינהו לוקח ליקנינהו בעל ומשני מקנא דרבנן שעשאוהו כגון שמכרתם (ב) מיהו י"ל דמכל מקום נהי ללא קני בעל ולוקח מכל מקום ברשות המקבל מתנה הם עד שתגרש. מ"ר ג':

ממה

גליון הש"ס

גמרא והא לא משך. עי' לעיל דף עז ע"ת תוס' ד"ה אמר:

מוסף תוספות

א. וכשאמר כל נכסי לפלוני דילמא לא קרי אינשי לס"ת נכסי דילה ביון שאינו יכול למכרו להתפרנס בו. ציטמ"ק בשם תוס' הרא"ש. ב. ואי"קונינהו לוקח בעודה תחת בעלה א"כ ניחא דלא קנינהו בעל. ציטמ"ק בשם תוס' הרא"ש. ג. ומיהו כיון שהם לאשה ולא קנה לוקח, כשמתה הבעל יורש אותם, וכן דעת רבותי, ומיהו פירות שאכל מקבל מתנה הרי הם שלו ודודאי יהבינהו ומחלתינהו ניהליה, וזו היא מתנה שנתנה לו, אבל פירות שלא אכל אפי' הם תלושים חזורים לה עם הגוף. ויטב"ש.

רבינו גרשום

מתנה: וזו היא ששנינו נכסים שאין להם אחריות. כגון השטרות כו'. אלמא דשטר איקרי נכסי: דתנן המקדיש כל נכסיו והיה בהן בהמה הראויה לגבי המזבח זכרים ונקבות. ר"א אומר זכרים ג) יקרבו עולות ונקבות ימכרו לזבחי שלמים והשאר יהיה לבדק הבית. ר' ג) יהודה אומר אלו ואלו ימכרו בדמים ויפלו עם שאר בדק הבית. אלמא דבהמה איקרי נכסי: ויינות שמנים ועופות ר' אליעזר אומר ימכרו לחייבי אותו מין ויפלו עם שאר נכסים לבדק הבית: מעלין לו תפילין. נוטלין אותן ממנו ויהיו (אותו) הקדש: ספר תורה. ולא אמר בהדיא מי איקרי נכסי: כתבתינהו

הגהות הב"ח

(ה) גמ' זכריה ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו: (ו) שם ס"ת מאי (כיון דלגלי וכו' נכסי הוא) מש"ל ונ"ב ס"ת נמחק כל זה: (ז) שם כתבתינהו לנכסה לרב זוטרא וכו' לקמיה דאיגרשה אמרי: (ח) רשב"ם ד"ה כותבין כו' וכיון שהוא רוצה כותבין לו: (ט) ד"ה כיון וכו' כלל מקום שהוא לתין: (י) ד"ה ממולאי וכו' שם מקומן בדאיתא בגרסתינו: (יא) ד"ה אימיה וכו' ומעשה במריני לימיה דרמי כר ממת. ג"כ ע"ל בפרק מוקח דף ל"ה בפי' ר"ש: (יב) ד"ה פיסקתא כמו פיסקא. ג"כ ע"ל בדף סח ע"ב ודף קמג ע"ב: (יג) תוס' ד"ה מיגיעא לזו וכו' מעתה לית לן מיקרי נכסי תיקו: **משום דקנאי לאינסובי גרש וזיבד**. וכן פירשה לו בהלי כדמוכח בסיפא דגליא דעתה משום דצערא לאינסובי היא ונותנתן לזה לתין זה גלח להכריח מעצלה: **ואיגרשה**. ומעתה נכסי מנהו: **ופא אינסיבא**. והפסידה לקנה בהו ולא מהני גלויי דעתה גלח להכי שאילו לא היתה ניסת לרב זביד לא מתקיים המתנה לגבי הסתם לאינסיבא מתקיימה המתנה: **ממולאי**. לחבי לבני ממשפחת בית עלי כדאמרינן (ר"ה דף יח.) מבי (ב) ורבא ממשפחת בית עלי קמלו וזהו שם מקומן (ו) בגרלאות רבה [פרשה נמ] ר' מאיר אזל לממלא רמה מותן שהם שמורי לשם כו': **מילי מולייתא**. בעלי מומין שאין בהן ממש כמו שקל מוליא ושדא בנגא גבשושים (לעיל דף נד.): **אפילו נמלן דאמר מברחת קני**. יש מפרשים היינו גבי הסוא מעשה דלעיל דרב שמואל בר אבא מקמקוקנא בפרק החובל (ב"ק דף פח.) וללו מלמא היא דהסתם נחיי בעלה כתנה נכסי מלוג שלה לנכנה לזכות בהן אחר מיתת בעלה(ג). ומכי מפרשינן לה אפי' לרבנן דלעיל מרשב"ג בכתובות בפרק החסה שנפלו לה נכסים (דף עט.) ואמרי לה משחק בה ומעכב הסתנה לעצמו וקנה הכל ולעיל [קנ:] פריכית לה: **כי מילי**. לחמרי רבנן דלה משחק בה וקנה היכא דיהבה סתמא ולא גליא דעתה דמשום אינסובי הוא ולא נודע שלהבריח מתכוונת. **אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסובי**. מבראת מבעלה ולדעת כן שיחזרו לה אחר גירושין ומכי אינסיבא ואיגרשה הכא מודו רבנן דלא קני אלא יחזרו לה נכסים כדאמרינן נמי התם [כתובות שם] **עד שתכתוב להם מהיום ולכשתלכי לבית חמיך כמאן דלכתבה ליה הכי דמי: שימיה דרמי בר חמא כו'**. ומסקנא לחרון קנה משום להדרה בה מדאמרן. ובפרק מי שהיה נשוי בכתובות (דף לד:) מיכא (ו) מעשה באחריי לימיה דרמי בר חמא בצפרא כתבתינהו לנכסי לרמי בר חמא לאותה שתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת מוקמיה בנכסי אתא רב עוקבא בר חמא לקמיה דרב נחמן מוקמיה בנכסי אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן אמר ליה מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא אי משום דהדרא בה והא שכיבא אמר ליה הכי אמר שמואל כ"כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אימור דאמר שמואל לעצמו לאחר מי אמר אמר ליה בפירוש אמר שמואל ל"בין לעצמו בין לאחר אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטראי כי קא שכבא אמרה ליהוי לעמרם ברי אתו אחוה לקמיה דרב נחמן אמרו ליה כ"והא לא משך אמר להו כ"בדברי שכיב מרע כתבוהו וכמסורין דמו אחתיה דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה אמר לה השתא אמרי מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבתינהו ניהליה אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה הכי אמר שמואל כל שאילו עמד חוזר חוזר במתנתו אחתיה דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא כל אימת דהות חלשא הות מקניא ליה ניהליה

(מיכה ז) נמי אמרי למאי דאמרן ועקרון תעקר (לעיל קנו:).

צז א מיי' פי"ט מהלכות זכיה ומתנה הלכה טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

צח ב מיי' פ"ט מהלכות ערכין הלכה ז סמג עשין קלה:

צט ג מיי' פי"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

ק ד מיי' פ"ט מהלכות ערכין הלכה ח סמג עשין קלה:

קא ה מיי' פי"ח מהל' זכיה ומתנה הל' טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קב ו מיי' פ"ו מהלכות ערכין הלכה ג סמג עשין קלב:

קג ז ח מיי' פ"י מהלכות מ"ת ה"ב סמג לאוין פב טוש"ע יו"ד סי' ער סעיף ג:

קד ט מיי' פי"ח מהלכות זכיה ומתנה הל' טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רמח סעיף יא:

קה י מיי' פ"ו מהלכות יב ועי' במגיד משנה סמג לאוין פא טוש"ע חו"מ סי' ס סעיף ז:

קו כ ל מיי' פ"ט מהל' זכיה ומתנה הלכה טו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רנ סעיף יב:

קז מ מיי' פ"י מהלכות זכיה ומתנה הל' ו סמג עשין פב טוש"ע חו"מ סי' רנג סעיף כ:

גליון הש"ס

גמרא והא לא משך. עי' לעיל דף עז ע"ת תוס' ד"ה אמר:

מוסף תוספות

א. וכשאמר כל נכסי לפלוני דילמא לא קרי אינשי לס"ת נכסי דילה ביון שאינו יכול למכרו להתפרנס בו. ציטמ"ק בשם תוס' הרא"ש. ב. ואי"קונינהו לוקח בעודה תחת בעלה א"כ ניחא דלא קנינהו בעל. ציטמ"ק בשם תוס' הרא"ש. ג. ומיהו כיון שהם לאשה ולא קנה לוקח, כשמתה הבעל יורש אותם, וכן דעת רבותי, ומיהו פירות שאכל מקבל מתנה הרי הם שלו ודודאי יהבינהו ומחלתינהו ניהליה, וזו היא מתנה שנתנה לו, אבל פירות שלא אכל אפי' הם תלושים חזורים לה עם הגוף. ויטב"ש.

רבינו גרשום

מתנה: וזו היא ששנינו נכסים שאין להם אחריות. כגון השטרות כו'. אלמא דשטר איקרי נכסי: דתנן המקדיש כל נכסיו והיה בהן בהמה הראויה לגבי המזבח זכרים ונקבות. ר"א אומר זכרים ג) יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים והשאר יהיה לבדק הבית. ר' ג) יהודה אומר אלו ואלו ימכרו בדמים ויפלו עם שאר בדק הבית. אלמא דבהמה איקרי נכסי: ויינות שמנים ועופות ר' אליעזר אומר ימכרו לחייבי אותו מין ויפלו עם שאר נכסים לבדק הבית: מעלין לו תפילין. נוטלין אותן ממנו ויהיו (אותו) הקדש: ספר תורה. ולא אמר בהדיא מי איקרי נכסי: כתבתינהו לנכסה דקא בעיא לאנסובי לרב זביד. ובסוף איגרשה והיתה רוצה להחזיר בהן: אמר משום אנסובי. דקא בעיא הברחה והא אנסיבא ולא מציא למהדרה בה: אפי' למאן דאמר מברחת שכתבה כל נכסיה קני. המקבל הני מילי דקני היכא דלא גליא דעתה דמשום אנסובי הוא דכתבן לו: הא אנסיבא ואיגרשה וכיון דאגרשה דמי כמאן דלא אנסיבא דלהיכא אמרינן דקני היכא דלא מיגרשה אבל הא דאיגרשה הדרה בה: הדר כתבתינהו לנכסה לרב עוקבא דתרוייהו היו בניה. אמר ליה מאי טעמא עבדת הכי. דאוקמת להו ביד שני: אי משום דכיון דהדרא. ויהבתינהו לרב עוקבא אהדרה מראשון ושני קנה: והא מתה. וכיון דמתה אינה חוזרת דלהיכא אמרינן דהויא חזרה היכא דלא מתה ולא הויא מתנה אבל הואיל ומתה במדה בלבה לראשון דשטרות. כריכות הרבה של שטרות: מר לאו צורבא מרבנן הוא. דלא יהבה ליה מידי: חוזר במתנתו. ושני קנה:

ז) לפניו הני: שם כשמנה זכריה ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית. ג) שם הני' ר' יהושע פומר זכריה שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית.